

MURASZOMBAT ÉS VIDÉKE

társadalmi és közgazdasági hetilap.

A „Vendvidéki Magyar Közművelődési Egyesület” hivatalos közlönye.

== Megjelenik minden vasárnap. ==

Előfétési ár:

Egész évre 6 kor. félre 3 kor. egye. szám 20 fillér.
Előzetési pénzek és reklamációk Hirschl N. könyvnyomdájába küldendők.

Felélős szerkesztő:

SINKOVICH ELEK

Kiadó: A Vendvidéki Magyar Közművelődési Egyesület.

Keziratok, levelek a egyéb szerkesztőségi közlemények lap szerkesztésébe küldendők.

Hirdetési díj: 4 hasábos pettsora egyszeri hirdetésre 120 fill. többszöri hirdetésnél soronként 12 fill. Bélyegdíj 60 fill. Nyitlitter pettsora 50 fill.

Karácsony.

Fogadunk örömmel, fogadunk reménységgel szép karácsony ünnepe! A nap, amelyen Jézus megszületett, minden időközön által az ujjászületés, a megújulás napja lesz nekünk és mi szívünk szerint megünnepelni fogjuk azt minden időben. Mert a világot megváltó kereszt vallásának legderűsebb, örvendetes emlékezése a karácsony. Ezen a napon egyezer kilencszáz és egy esztendővel ezelőtt, boldogok valának és örvendének ők valamennyien, akiket később oly borzasztó szomorúságok értek: a kis Jézus, az ő szent anyja és a többi szereplői a világ legnagyobb drámájának.

A csodás ihlet, mely palotában és kunyhóban egyaránt megszállja az emberek szívét, midőn elmerülnek a jászolban született világ megváltójának emlékében, gyönyörű bizonyosága annak, hogy az emberek egyelőknél születtek. Az állam, a társadalom az ő intézményeivel falakat és áthidalhatatlannak látszó mélységeket alkotott

az emberek közé; de az együttes érzés, melylyel a milliók és milliók szent alázattal elragadtatva borulnak le ama betlehemi jászol előtt, megezáfolja a különbségeket, melyeket az emberek alkottak egymás között. Gyarló földi dolog a vagyon, rang és megkülömböztetés, de Isten örökké tartó munkája az egyenlőség. Isten előtt egyenlők vagyunk, csak egymás között vagyunk nagyok és kicsinyek, hatalmasak és gyöngéek.

A gazdag lenézi a szegényt, a szegény gyűlöli a gazdagot, de amikor eljön a szent karácsony ünnepe, a glória, mely ott ragyogott a betlehemi jászol fölött, beragyoog a szívekbe eloszlatja a büszkeséget és gyűlöletet s egyek vagyunk a jászolban született megváltó imáadásában és a hozzá érzett véghetetlen szerelemben.

Nyilvánvaló, hogy ebből az egységes érzésből fakadt a tudat, hogy karácsony a szeretet ünnepe. A szeretet, amely mint egy második istenség eszméje tartja átölelve és fűzi egymáshoz az emberek összességét, leghatalma-

sabban most lobog elő az emberi szenvedelmek kohójából. Miközben fény és ragyogás hirdeti mindenfelé a nyilvánosság előtt a megváltó születését, a szívek mélységes rejtekei megnyílnak, hogy befogadják a részvétet és a jótékonyág gyakorlásának szükséges voltát. A nyomor és szenvedés sötét tanyáit beragyoogja az emberszeretet, amelyet Ő hirdetett, amelyért Ő halt meg a keresztfán. Akinek módja van rá, jót tesz ma a szegényekkel.

A jótékonyág csodás melegséget kölcsönöz a vallási ünnepek. Az istenség magasztos imáadásához megragadóan simul hozzá az ember legnemesebb szenvedelme, a szeretet és a keető, amely föntartja a világot, együtt párhuzamosan haladnak a nagy uton, mely az emberiség boldogulásához vezet . . .

Ó be kár, hogy csak karácsonykor van így! Ha elmúlik a gyönyörű ünnep, széjjel válik a kettőnek útja s másképpen hirdetik a vallást és másképpen az emberszeretet, sőt sokszor

TARCSA.

Karácsony.

Zug a harang, imára menjünk.
Buzgó ajakkal énekeljünk.
Szívünket öröm töltse be. —
Békesség szállt a földre le: —
— A megváltó ma született!

Csillag lobog, csillag vezérel,
Tele az ég sugárral, fényvel.
Pásztorok hosszan utra kelnek
Kapunja felé Betlehemnek: —
— A megváltó ma született!

Királyok jönnek messzi tájról
Kis Betlehembe. Ott a jászol,
Körötte tenger-tenger népség,
Hallgatni az angyal beszédét: —
— A megváltó ma született!

Örök sugár, derengő, fényes,
El odáért, el odaszállt a néphez.
Hideg szívet is fölmelenget,
Kétséget is eláz e gyermek, —
— A megváltó ma született!

Arany derű mosolyg az égen,
A föld is ég öröm tűzében,
A múlt idő bukott a sí. ba.)
Mert el van mondva, meg van írva:
— A megváltó ma született!

Ember, ébredj. — öröme kelve,
Az égi harmat hull szivedbe.
A kétség lelkedet ne bántsa.
Mert nincs szegény, mert nincsen árva: —
— A megváltó ma született!

Nézd, ott a böcsös benne: Élet!
Mi vár rád. — sohase kérdjed.
Ha szenvedés, nyomor, baj érne,
Nézz Betlehemnek gyermekeire: —
— A megváltó ma született!

Kétkelőd szived megépül,
Nem irtózik fénytől, reménytől.
Ha sors veri, ha bánat éri.
A hitnek karján meg sem érzi . . .
— A megváltó ma született!

. . . Harsongva száll a hálánaknak
A mindenség nagy Istenének.
A szellő is úgy szerte szállján:
A szent örömhirt vagy szárnján: —
— A megváltó ma született!

Zug a harang, imára menjünk,
Buzgó ajakkal énekeljünk,
Szívünk sugára azt ragyogja,
Szívünk is egyre azt dobogja: —
— A megváltó ma született.

Juhász Sándor.

Két karácsony.

Zimankós, csunya idő volt oda kint, mindenki sietett haza, csomagokkal jól megrakodottan, hiszen ma van karácsony szent napja. Az utcák egyre kihaltabbak lesznek, itt-ott szállingózik egy-egy elkésett, siett haza övéhez.

Bárczy Gézáné férjével hivatalos volt, egy előkelő ösmerőskükhöz estélyre — mondták, hogy a miniszter is ott lesz — illő módon akartak tehát megjelenni. de mert kis hivatalnokai fizetésből nem igen tellett; régi fekete selyem ruháját vette fel Bárczyné az estélyre. s a mély kivágás egy remek gyémánt nyakékkal fedte. melyet ez estére kért kölcsön egyik barátjától.

Mikor a teremben megjelent Bárczyné, minden szem egyszerre feléje volt irányítva: honnan vette ez a szép asszony azt a remek nyakéket? mindenki tudta, hogy teljesen rendezett viszonyok között éltek kis hivatalnokai fizetésükből, de hogy honnan tellett erre a nyakékre? — nyílt kérdés maradt.

Az estély igen fényesen sikerült, mindenki megvolt elégedve, Bárczynét eltöltötte a büszkesség, hogy daczára szerény egyszerű öltözékének. mégis észrevették, s mikor az előszobában bucsúra nyújtotta a vendéglátó háziasszony k zét, még-gyszer a tükörbe nézett; hogyné, hisz oly jól állott neki

van úgy, hogy egyik a másik ellen tőr. Az élet küzdő porondján harez folyik a kettő között, különösen most, amikor az emberszeretet nevében vastakító, sőt elvakító fényvel lobogtatják a tudomány fátylát. Új apostolok keltek föl, akik úgy akarják felépíteni a jövőt, hogy lerombolják a múltat.

Igy aztán uttalan utakon tévelygünk. Kétségeink megerősödnek a lelkiünk elbágyás. Homályos kód ulti meg az emberiség czélját s mi minduntalan eltevedünk a ködben. Nem értjük meg, miért teremtődünk, nem vagyunk tisztában a boldogság problémájával, daczára annak, hogy a boldogsáért folyó küzdelem csak a sirnál szünik meg. Rosz szenvedélyeink szabadon törnek elő, irigykedés, gyűlölet és önzés a rugója nagyon gyakran az ember cselekedeteinek. Ártunk egymásnak, hogy használhassunk magunknak.

Csak karácsonykor oszlik el a világ keserősége és sötétsége, szeretjük egymást s jót teszünk, vagy legalább jót akarunk tenni és elpihen az önzés harezra.

Karácsony szelleme, világ megváltása, miért nem maradsz velünk az egész esztendőn keresztül?

A magyar ipar.

Azt hiszem, ma már mégis mély joggal lehet a magyar iparról beszélni. Mert ha a magyar ipar még sokkal hátrább is van nyugoti szomszédainknál; azért magyar ipar mégis létezik, ezt bizonyítja az is, hogy egyes ágaí, mint pl. a malom, bőr, faipar és a külföld előtt is előnyösen ismeretesek.

Csakhogy ez mind igen kevés. Magyarország a szó szoros értelmében földmívelő állam s hogy ipara elmaradt és nem versenyezhetett a nevesebb külföldével, annak oka éppen az, mert lakosainak főfoglalkozása mindig a földmívelés, gazdálkodás volt.

A lakosság szaporodásával azonban azt látjuk és érezzük, hogy bár hazánk földje, — ha nem is Kanaán földje, — de mindenesetre áldott föld; még sem nyújt olyan bő jövedelmet, mely növekedő igényeinket kielégítené és kellő foglalkozást nyujtana összes munkás-polgárainak.

Szükség tehát a munkamegosztás elvéhez képest a nyers termények előállítására, majd annak feldolgozására ipari foglalkozást üzeni és keresni. Erre pedig épen azért, mert nyers termelőiünk van, azoknak ipari feldolgozására idehaza volna a legelőnyösebb.

Ezt persze mindnyájan tudjuk és óhajtjuk, hogy az előnyünkre eképen mégis változzon s hogy édes magyar hazánk is egy sorompóba álljon és egyenlő színvonalra emelkedjék ipar tekintetében is Európa iparos államaival.

Miért nem dolgoztatnak fel tehát nyers terményeink idehaza?

Mi értelme és oka van azokat olcsón külföldre eladni, hogy azt mi feldolgozott alakban drágán visszavásároljuk?

Vagy talán a magyar kéz nem volna arra képes, mire a német vagy más nemzet? Vagy nem volna benne elég ügyesség az ipari czikkeik előállítására? Hiszen a magyar testi ügyességeikkel bőven meg van áldva s ereje sem hiányzik hozzá és még sem kell neki az ipar. Nem tudja, nem akarja az iparos szerszámot kezébe fogni.

Hiszen az állam mindent elkövet: hoz alkalmas munkástörvényt, állam segéllyel állítatnak gyárak és egyéb az ipart, kereskedelmet előmozdító intézmények, csakhogy meghonosítsa, vagy megkedveltesse az egyes iparágakat. Mind hiába! — Mégis hátra vagyunk ipar tekintetében és igen lassan haladunk.

Egyik oka bizonyára az, hogy a magyarban századokon keresztül vérré vált a földmívelés és gazdálkodás elsőrangú elve. Ezt sokra becsülte, a többi foglalkozást, mint az ipar, kereskedelmet lenézte, rangján alulinak ismerte. Németnek és zsidónak való foglalkozásnak tartotta.

Igen ám, csakhogy azok az idők immár rég elmúltak, a körülmények a 48-iki és egyéb szabadságot hozó törvények következtében teljesen meg-

váltak. A jobbágság, hűbérsg rég megszűnt. A földbirtokok nem nyujtanak kellő foglalkozást és keresetet.

Az igények és a lakosság gyarapodásával nem áll arányban a földterménye, ha bár hasznosabban miveltek és több-több vonatik is ásó és kapa alá. Tehát okvetlenül iparra van szüksége a népnek, mely neki foglalkozást és kenyeret nyujtson.

Hazánkban is találkozunk már régebb időben is előrelátó böles és jó hazafiak, kik zászlóvivői és hirdetői voltak az országbán az ipar és kereskedelem fejlesztésének.

Jól tudták, hogy egy ország csak úgy lehet nagygyá, erőssé és hatalmasa, ha lépést tart a többi európai művelt államokkal, ha mint nyugoti szomszédai is az ipart és kereskedelmet minden lehető módon pártolni, fejlesztetni fogja, — áldozatok árán is.

Nem lehet tagadni, hogy ezen dicső férfiak fáradozását siker koronázta.

A siker azonban nem teljes és nem is lesz teljes mindaddig, míg egy egész más szellem át nem hatja hazánk lakosságát.

Kivetkőzik aristocraticus jellegéből és a democraticus egyszerű, de tisztességes köpenyével cseréli fel. Tisztelni és becsülni az igazi munkát, pártolni és vezetni az ipart és iparost egyaránt.

Mert ne tagadjuk; a szülők is, midőn felesperedett gyermekeiknek pályaválasztására kerül a sor, bizony nagyon ritkán vannak tekintettel gyermekeik hajlamára és tehetségére. A szülők érdekének alávetik a gyermek igazi hivatását és hajlamát.

A szülők ha csak tehetik mindentelkötvetnek, hogy gyermekeikből „urat” neveljenek, hogy szaporítsák vele a a czifra nyomorúsággal küzdő hivatalnokok számát.

A jobb módú polgári vagy uri szülők semmi esetre sem akarják, hogy gyermekük mint iparos szolgálja tisztességel hazáját, hanem felsőbb iskolákkal erőltetnek reá hivatása ellenére. De ha nem is erőltetnék, hogy legyen kedve iparosnak lenni, mikorszületik az első normáltól kezdve azzal ijesztetik, hogy „ha nem tanulsz, bizony szuszer, vagy más inasnak adunk”. — Tehát már kicsiny korában megszokja és el-sajátítja szüleinek eme dicső nézetét,

az a remek nyakék. Igazított egyet rajta, s néhány perc múlva már boldogan simult férje oldalához az időközben előszóított egyfogatuban, mely őket hazavitte.

Othton megérkezve, levette szörmebelépőjét, s mikor a nyakék után nyul, ijedten veszi észre, hogy az bizony eltűnt.

Kereste, kutatta, mindenütt, ruhában bésésben, hiába. A férj leszaladt az utcázára és gyalog tette meg a hosszú utat, hátha utközben vesszettek el valahol. Keresztül kutatott minden követ, megállt a kapu alatt, keresett, kutatót, — hiába-hiába. Busan érkezett haza, hol aggódva várta szegény felesége, egész éjjel nem aludtak semmit. Már most azon tanakodtak, hogy hátmit tövök legyenek, mert egy volt csak bizonyos előttük, hogy bármiképen bárhonnan is elő kell reggelre keríteni a nyakéket

Almatlan éjszaka után, kora reggel utnak indultak, minden ékszerészhez benéztek, de még csak hasonlót sem találtak. Már-már egészen elcsüggedtek, amikor a véletlen sejtésükre jött egy kirkatban tulajdon azt az ékszert pillantották meg, még a tokja is ugyanaz volt, mint az elvesztetté. Bementek hát, oly sietve, hogy még az ékszerész maga is megjédt, de mily nagyra vált örömtük, a mikor Bárczy az ékszerészben egy régi iskolatársra

talált. Amikor Bárczy elmondta neki buját, meg állapodtak, hogy az ékszert 10 ezer korona vételárban megveszi Bárczy olyképen, hogy az őt évalatt, egyenlő részletekben fogja törleszteni, mégis ha ez idő alatt visszakerülne az ékszer, ő a már lefizetett pénzt csekély levonással visszaadja és az ékszert vissza veszi.

Senki sem volt boldogabb, mint Bárczyék, amikor végre kezükben volt a drága kincs, melylyel sietve mentek haza. Az ebéd is jól esett már és mikor ezzel is végeztek, első dolga volt az asszonynak, hogy vissza vitte barátinőjéhez az ékszert és bocsánatot kért tőle, hogy reggel helyett csak most hozhatta vissza.

Ami most következik az hosszú, sanyargatott évek sora volt, takarékoskodtak minden vonalon, nem mentek társaságba, otthon ültek szegények, csakhogy a kereskedőnek elvihessék az ígért részleteket. Sok-sok részletet fizettek már le, amikor egy reggeien a kereskedő felküdte a kifizetett számlát. Boldogan sörhőjták fel, ez ökmány egyben nyomorúságok felszabadulását jelentette. Újból a régi rendezett viszonyok állottak helyre és az asszonnya csak úgy sugárzott az örömtől.

Csunya, zimankós az idő, mint akkor karácsonykor, siet a sok ember, bevásárlásait végzendő, karácsony előtti napon, mindenki törekszik valami

kedveset, kellemeset övniék venni. A barátinő, ki annak idején Bárczynának kölcsön adta a nyakéket többek között egyik üzletbe ment és ott a kereskedőnek meg akarta mutatni, hogy a nyakék közepén lévő kő meglazult egy kissé, igazittassa meg. A kereskedő előbb nagyot nézett, aztán így szólt elcsodálkozva.

— Nagyságos asszonyom, ez nem hozzám tartozik, ez ékszerész munkája.

— De hiszen magától vettem néhány év előtt...

Hosszas kimagyarázás után is azt hitte a barátinő, hogy a kereskedő csak tréfát az belőle, s csak akkor győződött meg a valóról, amikor ékszerészhez ment és az azt mondogta, hogy a nyakék (a gyémánt ára időközben igen felszöött) legalább is 12—14000 korona értékű és hogy megerősítése állítását, ajánkozott, hogy bármely perczben meg is veszi ez öszegért.

Elment hát a barátinő és utközbe, hogy gondolkozott egy kissé, észbe jutott, hogy évekkel ezelőtt kölcsönbe adta a nyakéket Bárczynának, — nemki tudnia kellett ez ördögös dolog nyitjáról, — elment hát hozzá.

Bárczyné amikor meglátta a rég nem látott barátinőt, — sejtett valamit, — elsápadt. A barátinő mindjárt dologra tért és azt mondogta, hogy néked adtam csak kölcsön a nyakéket, azt pedig kicse-

megtanulja nem tisztelni a munkát, de lenézni és megvetni.

S miért van mindez így? Hiszen a szülők csak jóakarói gyermekeinek, annak boldogságára törekszik, hisz épen ezért képes ha kell mindenét, vagyonát is feláldozni. Dehát milyen jó is unak lenni, ezifrán nyomorogni, a kisebbeket, az iparost, parasztot lenézni stb. — Természetes, hogy mikor ilyet lát a szegény szülő, hogy az iparost lenézik, megvetik, nem csuda, ha ijesztőtől használja gyermeke előtt.

Látja, hogy még ha gazdag is, hiába takarította össze véres verejtékekkel, becsületes munkával vagyonát, hiába tisztos polgára hazájának, mégis lenézőt jut osztályrészül épen azoktól, kiket unaknak neveznek.

Ez lelkesítte tehát a szülőket arra, hogy gyermekeiket munkára, iparosnak neveljék? mikor mindezeknek alig jut valami a tisztelethöz; de annál több a lenézésből.

Pedig az ipar nemcsak, hogy tisztességes és becsületes foglalkozás, mely tapasztalatot, ügyességet és befektetett tőkét igényel; de ami fő: hasznos is. És mindezek dacára még sem részeseül kellő méltatásban!

Egy másik oka hazánkban az ipar elmaradottságának még az is, hogy a magyar iparos nem elég élelmes, nincs meg benne a kellő vállalkozói szellem. Nincs meg az igazí életkedv és hivatás az iparüzés iránt és épen ezért huzza oly gyakran a rövidébet, a más állam iparosaival szemben.

Iparosaink törekvése szűkös. — Alig terjed messzebb, minthogy napról napra éljen, vagy legfeljebb, hogy némi kis vagyont szerezzen, de nem azért, hogy mesterségébe nagyobb tőkét fektessen, hanem hogy öregségére egy kis földeskével, vagy egy kis tőképénzzel biztosítsa magát. Akárhány kitanult iparos meg arra törekszik, hogy mestersége helyett, valami más, szerinte biztosabb, de kevésbé jövedelmező szolgai foglalkozást találjon.

Igy aztán esodálja valaki, ha a magyar ipar pang; mikor iparosaink nem töreksenek, nem akarnak szakmájukban kiváló lenni, nem fektet nagy súlyt arra, hogy szerszámjait tökéletesítsen. Nem tud, vagy nem akar valami újat, valami rendkívülit pro-

dukálni. A nemtörődömség szellemétől van lenyűgözve.

Természetes tehát, hogy az ipari ezikkekneg gyárilag, — nagyban való előállítása sem fejlődhet kellően hazánkban, mert ha mégis állíttatnak gyárak; vagy külföldi vállalkozók kezében állanak s munkásai is nagyrészt külföldiek, vagy ha nem külföldi, akkor igen gyakran csödbe kerül előbbutóbb.

A közönség pedig természetesen önző, ott vásárol, hol olcsóbban és mégis több csinnal, divatosan kiállított ezikkeket szerezhet be.

Az iparos okozza a közönséget, hogy inkább kell neki a külföldi félrec munka, mint a hazai erősebb, de kevesebb csinnal kiállított jó munka.

A közönség pedig az iparost okozza, hogy nem vásárolhat idehaza, kénytelen ezt is meg azt is külföldről hoztatni, mert az nem versenyezhet ezzel sem kiállítás, sem ár tekintetében.

Ez így megy a végletekig, egyik oka a másiknak.

Mindezek szerint tehát nem csak a hazai ipart kell pártolni, de magát az iparos osztályt kell pártolni és meg kell vele kedveltni foglalkozását, nem leereszkedni hozzájuk, de felemelni magunkhoz.

Az állam a maga részéről — dicsőretil legyen mondvá — igazán sokat tesz és tett már eddig is az ipar fejlesztése érdekében. Csakhogy a törvényeknek és rendeleteknek is úgy van kellő sikere, ha a közönség is áthatva hazafiai érzetétől, és mindent elkövet, hogy hazájának hasznos és derék polgára legyen.

Kell tehát, hogy mindnyájunkat áthasson a hazafiai szent érzet, hazánkat szeretni, mind edes szülőnket. Szeressük és tiszteljük a munkát, az ipart és iparost egyaránt, mert míg ezek produktálnak, addig mi csak fogyasztunk, csak pusztítunk.

Az ipar nem lenézni, de becsülni és tisztelni való foglalkozás.

Az szereti csak igazán hazáját, ki polgártársait is szereti, és nem csak szavakban, de munkájával is megmutatja, hogy hazájának hasznos és munkás polgára!

Kiss György.

Helyi, vármegyei és vegyes hírek.

— Lónyay grófék Muraszombatban.

Amint értesülünk, Lónyay Elemér gróf és neje Stefánia kir. hercegnő a jövő tavaszon hosszabb időt töltenek Vasvármegyében s látogatást tesznek ez alkalommal Szápáry László grófnál, Muraszombatban és Szápáry Pál grófnál Sorok-Ujfaluban.

— **Eljegyzés.** Dr. Udránszky Sándor előbb muraszombati, most kis-czellai kir. albró eljegyezte Raffel Erzsébet urhölgyet, Raffel Mihály iszákfai földbirtokos bájós leányát. Gratulálunk!

— **Kinevezés.** A győri ítélőtábla elnöke a szombathelyi törvényszék felállított esküdtörbíróság elnökévé dr. Laky Kristóf kuriai bíró, törvényszéki elnököt, helyettes elnöké pedig dr. Szabó Elek törvényszéki bírót nevezte ki.

— **Holttest az erdőn.** Szupi Iván ivánfalvi születésű, laafeldi pásztor folyó hó 17-én Birözéken járt s innen estefelé indult hazá. A határtól nem messze fekvő pásztor kutyájában azonban hiába várta neje az öreg embert, csak nem jött hazá. Keresésére indult tehát s meg is találta férjét a birözéki erdőben — halva. A vizsgálat megállapította, hogy a szerencsétlen embert vadászfegyverrel agyonlőtték és pedig valószínűleg orrvadász aki tőle vadfelügyelőnek nézte az erdőn keresztül haladó pásztor. A gyilkossalgal Küzmes János köhida lakos van gyanúsítva, akit a csendőrok le tartóztattak.

— **Anakronizmus.** Csunya ködös téli éjszaka volt f. hó 15—16 közi éjjelen. A hőmérő a fagypontra alul állott. Éjjeli fél 12 órakor egy szerrre csak elkezdett villámlani és dörögni, ami körülbelül negyedórát tartott. A villámlás hatalmas volt, a dörgés gyengébb. A nyári időszakba illő, szokatlan természeti tűneményt, melyet jársunk több közönséges észleltek, ismét zord, decemberi éjszaka váltotta fel.

— **A kanyarjórány** mind nagyobb mérvet kap, a hatóság a lefolyt héten a tótkeresztúri, szent-benedeki, musnyai, felső-erdvái és peresztői iskolák bezárását rendelte el. A beteglétszám meghaladja a 400-at, 19 fertőzött közönségben.

— **Tűz Urdombon.** Horváth Imre urdombi lakosnak kigyuladt a pajtája, melyely együtt 3 melléképület, sok gazdasági eszköz és nagymennyiségű takarmány elhamvadt. A kár 2000 korona. A tűz keletkezése ismeretlen.

— **Névmagyarosítás.** Ferenczek István zsidáhegyi lakos és Mária nevű kiskoru leánya vezetéknevüket belügyminiszteri engedéllyel „Takács”-ra változtatták.

— **Kigyuladt lakóház.** Gombócz József zsidáhegyi lakosnak kigyuladt a háza teteje s egy melléképület együtt le is égett. A tűz keletkezése ismeretlen.

— **A vasnyiresi tüzeset.** mely márczius havában történt s mely Katona István házát elhamvasztotta, mint kiderült, gyújtogatásból eredt. Annak idején magát a kározt gyanúsították, de ő bebonyolította ártatlanságát. Most derült csak ki, hogy Biröz János és neje: Potonyosi Mária vasnyiresi lakosok voltak a lelketlen gyújtogatók, kik végre mégis a törvény elé kerültek.

— **A rohonci gazdasági téli tanfolyam,** melye: kizsárdát számára rendezte a gazdasági egyesület, 1901. évi január hó 1-én nyílt meg. — **Állatorvosi kinevezés.** A földmívelésügyi m. kir. miniszter 1901. évi január hó 1-től számitott, ranggal a muraszombati járás területére Jinek Sándor állatorvosi főiskolai tanár segédét és Neuszidler Miklós törvény hatóságai állatorvost nevezte ki.

— **Tűz Berkeházán.** Lancsek Péter Berkeházai lakosnak ismeretlen módon kigyuladt a pajtája s ledgett azzal együtt A lakóház, 4 melléképület, sok takarmány, élelmiszer és gazdasági eszköz. A kár 600 koronát tesz ki.

— **Képviselőválasztók statisztikája.** Vasvármegye országgyűlési képviselőválasztóinak névjegyzékéi immár véglegesen megállapítva lévén, nem tartjuk érdektelennek közzétenni az új törvény alapján összeállított választók statisztikáját. A vármegye tíz választókerületének 30 720 választója a képviselőválasztói jogcímelek szerint az egyes kerületekben következőképp oszlik meg:

Választókerület	Régi jog	Föld-birtok	Ház-birtok	Jövedelem	Értel-miség	e z i m é n				
Szombathelyi	4	1926	460	1036	299					
Közégségi	40	1865	119	460	131					
Sávári	33	2228	32	312	178					
Kis-Czellai	287	1688	49	328	154					
Rumi	51	2352	1	179	152					
Körömdi	39	3503	45	278	171					
Muraszombati	—	4226	13	207	131					
Szent-Góthárdi	—	1983	10	203	144					
Németújvári	—	2297	8	129	129					
Felső-Eőri	212	1985	9	455	169					
Összesen	656	24,066	746	3,584	1668					

— **Hirdetés.** A szombathelyi m. kir. bábaképezésben az 1901. évi nyári tanfolyamra a beiratások 1901. márczius hó 1—5-ig tartanak. A felvételhez szükséges: 1. 20—40 közötti életkort igazoló születési bizonyítvány, 2. férjeztetteknek esküvel, 3. erkölcsi (községi) és 4. orvosi bizonyítvány, 5. jártasság a magyar vagy német írás-és olvasásban. A tanfolyamban 12 tanuló 40—40 frt-nyi államségélyben részesülhet. A kik azt elnyerni óhajtnak, az idézett okmányokon kívül szegénységi bizonyítványt is el kellő, a vallás-és közoktatásügyi nagymélt. m. kir. miniszterunhoz intézett bélyegmentes folyamodványukat 1901. évi január hó 31-ig v szombathelyi m. kir. bábaképezde igazgatójához küldjék be.

— **Véres bossu.** Kakas Sándor csekefai lakos f. hó 20-án hajnalban az alsóerdvái vásár indult kocsin apjával Kakas Józseffel. Alig értek ki a faluból, amikor hirtelen egy ember ugrott ki a kocsihoz s valami fokes vagy kalapács fényével erővel vágta fejbe Kakas Sándort, hogy nyomban elborította a vér és hátraesett a kocsin. Jóllehet, lámpás volt a kocsi, a nagy sötétségben nem lehetett felismerni a támadót. A gyanú Popics István csekefai asztalosra irányul, aki régi elcsésgé Kakas Sándornak és nevével szerelmi viszonyt folytat. Kakas sebe oly súlyos, hogy életfenntartásához kevés a remény. A muraszombati bírósg és a csendőrség szigorú vizsgálatot indított a tettes kézrekerítésére.

relték, így hát csak Bárczyné adhat róla felvilágosítást.

Bárczyné átkarolta a térdét és úgy kért tőle bocsánatot, mondván: hogy kész utólag is minden kárpótlásra és könyvek között mondta el az egész históriát.

— Te kis csacsi, hiszen az ékszerem nem is volt valódi, azt egy utánzat-boliban vettem, kiállt fel a baráté ...

Néhány percz alatt már utban voltak, az ékszerész felé s hosszas tárgyalás után megállapodtak 14 ezer koronában, a kapott összeget betették egy takarékpénztárba és a könyvecskét este oda tették Bárczy asztalkendője alá a tárgyárba.

Képzeltető az a nagy öröm, amelyben usztak Bárczyék is és a barátó és férje is, kit Bárczyné meghívott karácsony szent napját együtt töltenő. Nem hisszük, hogy volt valakinek szebb karácsonya, mint éppen Bárczyékna.

Ez a két karácsony históriája, amelyben talán az a legérdekesebb, hogy mindez elejétől végig megtörtént, való igaz dolog.

D'Amant Leó.

— **A Murassombati Takarékpénztár** a gyanaftai állami iskola szegénysorsra névndékéi felnevelésére 50 koronát volt szives juttatni, mely kegyes adományáért a maga és a segélyben részesített tanoncjai nevében hálás köszönetet mond: Darvas Ferenc, állami tanító.

— **Figyelmeztetés.** A m. kir. postaigazgatóság ebben az érben is figyelmezteti a postát igénybe vevő közönséget, hogy a kirácsonyi ünnepek s újv alkalmaival köldeményeinek csomagolását, czímzését sat. úgy eszközölje, hogy az hibátlanul s pontosan megérkezhessek czímzett helyére. Ezt annál is inkább tegye meg a közönség, mert a csomagolási, czímzési sat. köldemények figyelmen kívül való hagyása az államkincstárak kártérítési kötelezettségét megszünteti.

— **A magyar királyi mezőgazdasági muzeum** érdekében a földmívelésügyi miniszterium felhívta a hatóságokat, hogy a könyv- és levéltárakban levő, a mezőgazdaságot tárgyaló, vagy arra vonatkozó könyv, füzet, nyomtatvány, vagy írott okmányokat a muzeum igazgatóságának küldjék be.

— **Tanfolyam dadogók és hebegők számára.** A vallás- és közoktatásügyi miniszter rendelkezéssel intézkedik az iránt, hogy a sítetűmák váci kir. országos nevelő- és gyógypedagógiai tanárképző intézetében dadogók és hebegők részére beszédgyógyító tanfolyam létesítessék s ennek vezetését az intézet egyik szakképesített tanárára bízta A tanfolyam a jövő 1901. jan. 3-án kezdődik és egyhuzamban 5 hónapig tart. Felvétel végett mindkét nembeli hibás beszédűk személyesen vagy levélben jelentkezhetnek az intézet igazgatóságánál a hivatalos órák alatt d. e. 10—12-ig és d. u. 3—5-ig. A felvett növendékek igazolt szegénységük esetén díjmentesek, ellenkező esetben azonban havonként tíz, esetleg öt korona tandíjat fizetnek. Vidéki hibás beszédűk elemi vagy középiskolai tanulmányaikat Váczen megszakítás nélkül folytathatják, mert a tanfolyam óráit este 6—7 órai időközben tartja meg, ezeknek azonban a városban való elhelyezéséről és ellátásáról a szülők tartoznak gondoskodni.

— **A belügyminiszter és a kivándorlás.** A m. kir. belügyminiszterium a napokban közzétett intézést az összes hatóságokhoz, a melyben arra figyelmezteti a törvényhatóságokat, hogy országsszerte működik egy leiketlen olasz hajózási társulat, amelynek ügynökei Braziliába csomagolták a népet azon hitetgesséssel, hogy ott az államot ingyen kapnak földet, szarvasmarhát és szerszámokat. A szegény kivándorlók oda érve, csakhamar arra a szomorú valóra ébrednek, hogy hogy az igéretből nem teljesül s cmmis így vagy a nyomor, vagy az ezüllés fenyegeti azokat, kiket az ügynökök elámtottak.

— **Enyhe tél.** Bizonyára sok e nbert érdekel, az, hogy minő lesz a tél. Némelyek az enyhe nedves telet életszerűségeknél tartják; mások fűtés szempontjából irtóznak a kemény téltől. A hosszú tél mindenkinek kellemetlen, de a kavások és kormacsok jobb üzleteket csinálnak télen. A bálozók és koreszólyások szeretik a kemény telet; ellenben a gazdák ugy kívánják, hogy gyenge fagyra hőlepel boruljon állandóan, de nyíljon ki a tavasz minél korábban, hogy elég legyen a takarmány és idején vegye kezdetét a tavasi szántás. Aki szereti a kertet, a zoid erdőt és virágos mezőket, az gyűlöli a telet, akár szívesen, akár nyíhe. A vadász nehezen várja a friss havat. Leginkább drukkol pedig a jéggyáros, hogy a tartós, szigorú fagy el ne rontsa az üzletét; no meg a disznótorokhoz is hideg kell, hogy a fűstön el ne romojjon a sonka. . . . Így te hát igen érdekes és aktuális kérdés minő lesz a tél. A multkor egy tudományos intézet prognosztizál közöltük, mely enyhe telet helyez kilátásba, most egy tapasztalt gazda jóslatát közöljük, mely szintén enyhe telet ígér. Ha szeptember hól 29-én — írja nekünk — déli áramlat uralkodik, akkor enyhe lesz a tél; ha északi szél fu, akkor hideg, száraz idő lesz egész télen, a nyugati szél nagy havazást, a keleti hóviharokat, kemény fagy nagy felváltva jelelt. Az idén szent Mihály napján egész nap déli szél fújdogált, tehát enyhe télre lesz kilátás. Ötven évi megfigyelés eredménye ez, tehát bizonyíthatóan van igényt a közönség figyelmére, mint akár — Anyi jóslatai.

— **Falb viharkalendáriuma.** A nagy viharjós ismét kiadta viharkalendáriumát az 1901. év első felére. Szerinte kritikus napok lesznek: január 5 és 20, február 3 és 10, márczius 5, április 4 és 18, június 2 és 16. Januárban sok helyen nagy hóesés lesz, feb. utár hómérséklete nagyon váltakozó lesz sok esőesél, márcziusban normális hómérsék mellett sok eső és áradás, áprilisban is sok eső keés havazással, májusban sok eső és vihar, júniusban ellenben kevés lesz az eső és nagy lesz a meleg.

— **A Horgony Pain-Expeller** igazó nép-szerű háziorszerű lett, mely számos családban már több mint 32 év óta mindig készletben van. Hát-fájás, csipőfájdalom, fejfájás, köszvény, csuszul stb-nél a Horgony-Pain-Expellerrel való bedörzsölések mindig fájdalomcsillapító hatást idéznek elő, sőt járványkórnál, minő: a kolera és hányóhas folyás, az altstnek Pain-Expellerrel való bedörzsölése mindig igen hasznosnak bizonyult. Ezen kitűnő háziorszer jó eredményt hozhatott az influenza ellen is és 80 l. 1 k. 40 f. és 2 k. árban a leg-több gyógyszerárban kapható, de bevásárlás alkalmával mindig határozottan: „Richter-féle Horgony-Pain-Expeller” vagy „Richter-féle Horgony-Liniment”-et tessék kérni és a „Horgony” védjegyre figyelni kell.

CSARNOK.

Téli éjszaka.

Egy rövid, szürke vasárnapnak az éjszakája volt. A vácot körüljáró az éjféltől órák szomorú csendessége. Hullott a hó szakadatlanul, egymásba örvadó kristályokban, melyeket a szivó szél, mint tekergető fehér kigyókat repített tovább az aszfalt, be-becsapva az éjszaka ritka járkelőinek a szeme közé. Ez akadó, hóvihar töltötte be az utcák közét és a hóvihar csapkodás között alig lehetett két lépésnyire hatni.

Az egész körút meután nem volt egyetlen kosi sem. Gyalog kellett, hogy belevágjak a hazavezető útra, a mely a körutakon vezetett végig.

Halálisan kimerülve az egész éjjeli munkától, szinte zomergedve a hidegtől és a szemembe ütökötől haladtam előre. Egyetlen gondolat, egyetlen törekvésom volt éleim a meleg szobát, a melyben a szomorú, egy cigareta és a vetett ágy vártak reám.

Befordulva a Károly-körútra, pompultségomból hirtelen egy kiesel kéz érintése riasztott fel. Éreztem, hogy e piczi, kesztyűs kéz, aminél féltéken, egy kétségbeesett elhatározást ösztönözve vállamat megérinti, reszket a külső hidegtől és valami belső, lázas forróságtól.

Nem volt szükség reá, hogy megforduljak. Egy remegő, pulsa kar fonódott a karomba és egy édes női hang sugta lázasan, könyörgő hangon a fölémb:

— Uram, az Isten szerelméért, legyen hozzám irgalommal. . . . Kicsiny, filigrantermetű asszonyka volt, vékony köpenyike fölött nagy, tarka, színezeglyott sálba volt burkolva. A fején valami ócska kapizsony volt, aóla pedig néhány kiszabadult hajfirt lógott a homlokába. Még fiatal lehetett, de a szenvedés és nyomorúság megütötte a szép fejét. Fonyadt arcából azonban mint két fátyla lobogtak ki nagy, fekete, mohó tüzes szemek.

— Engedje meg kérem, hogy egy darabon önnel mehessék, az eső hát hangon.

Habozás kifejezését láthatta rajtam. Lázás sietéssel folytatta hát:

— Ne gondolja, hogy valami kőssa, rossz nő vagyok. . . . de itt kell, hogy legyek az utcán, most, ebben az órában. . . . Oh, ha Ön tudná. . . .

Mélyeség részvétlérközött a szívembe eziránt a szomorú, hervatag, asszony iránt. Önkenyetelemből, csak a szin titkos telepátiaja útján megéreztem, hogy súlyos, valódi fájdalom kísérte ezt az asszonyt éjszakai Gólgota-utjára.

Gyöngéden megszorítottam hát a karomba fűzött karját. Megértette, hogy nem utasítom vissza és újra éreztem szemembe képeselődni roppant szépséges fekete szemeknek a tekintetét, a mely most a hála és valami gyere om kifejezésével sze-zedőtt reám.

Néhány lépésnyire előtűnik hirtelen egy fekete alak bukkaat ki a hóból. Magas, deli férfialak volt, felgúrt gallérral és mencsikoffjának zsebébe dugott kézzel.

Az asszony összerázkódott.

— Jöjjön gyorsan, sugta hirtelen, göröcs erőszakkal vonva maga után.

A férfi befordult a körút egy mellékutájába. Mi nyomról-nyomra követtük, oly távolságból, hogy sem el sem veszhettünk előlünk, sem észre nem vehettünk bennünket.

Az asszony mellettem egészre megszólalt. Úgy látszott, hogy belső világában a gondolatok

küzdése egy oly ponthoz ért, amelynél a lélek egy túlságosan megtelet pohárhoz vált hasonlóvá.

— Az ott a féjéim — kezdte az előtűnik bokorkáló alakja mutatóva.

— Gondoltam.

— Imok a városnál Négy év előtt esküdünk meg. Két gyerekünk van, egy fiú, meg egy leány. Gyönyörü gyerekek. Ő hozzá hasonlítanak.

Kis szünetet tartott.

A Ferenc-városban lakunk. Eleinte szépen megéltünk. Nekem cseléd nem kell. Vasárnap este a „Zöldfalra” jártunk. Arra is kellett. Magában a világrét sem ment volna sehova. Egy este azután vége szakadt mindennek. . . . Valami gyűlöre ment s reggel jött haza. A lábán sem tudott állani. . . . Azóta egészen megváltozott. . . . A pénzét egészen elprédálta, nekünk nem ad semmit. Néha egy hédig sem jön haza. Valami személyelő van.

Egészen hozzám simult. Forró lehellete az arcomat perzelte.

Most három napig nem volt otthon. Ma este hazajött. Sirtam, a térdeimen könyörgőtem hozzá. . . . Reám sem hallgatott. Megmondta, hogy nem bocsátom el magamtól, mert neki magamról kell maradnia, mert a hitvese vagyok, szeretem. . . . Es mit gondol, mit tett?

Nehezen lélegzett s szeméől nagy, meleg könnyesepek gördültek végig az arcán.

Megvert, össze-visszavert s azután elment hazulról. Most bizonyosan ahhoz a személyhez siet. . . . De utána megyek s elébe állok, megkérdem, hogyan merte elrabolni az én hitves uratam. Azután nem bánom, ha megölnek sem.

Megállt s sápadt fejt fölfelra hajtván, hangtalan sissalal zokogott.

Ebben a pillanatban fordult be a férfi a körutól nyúló mellékuték egyikébe. A nő is felocsúdott és szintén irántul változtatva, követte az előtűnik imbolygó szélhűtetett. De csak néhány lépést tehettek. A mencsikoffos ember hitelen megfordult és gyors járésekkel megindult felénk szemben.

Alig volt annyi időnk, hogy egy kapu mellett meghúzódhassunk. A kicsi asszony reszketve, halálspáddtan tapadt hozzám. De a férfi észrevett bennünket s amint mellénk ért, vizgápillantást vetett a rejtékbe.

A férfi, aki valósággal szép ember volt, megismerte feleségét. Reám egy hosszú, kémlelő tekintetet vetett, azután megragadta az asszonyt a csukájánál és kirántotta a kapu zugából. Egy szót sem szólvá, megindult vele a körút felé.

Az asszony nem törődött velem tovább, mindenről megfeledkezve, követte a szélessállu óriást, mint a kutya a gazdáját, aki miután megverte, enni ad neki.

Valami ellenállhatatlan kíváncsiság, keverve a megszegyentléssel és bosszúság homályos érzésével, arra késztetett, hogy utánuk menjek. Elmerülten beszélgettem. A férfi lármás, goromba hangja, amelyet dühös, türelmetlen mozdulatokkal kísért, a fülemig hatolt. Egyszerre megálltak és a férfi mondott neki valamit. A kis nő erre karját hirtelen a brutális férfi nyaka közé fűzte és hosszú, szenvedélyes mómoros csókban tapasztotta ajkát annak ajkára. Szinte láttam a kitágított óriás pupillák mögött nagy fekete szemeknek mohó, lázas ragyogását.

A szélvihár lassan megszűnt és a hó is csak ritkán, apró kristályokban szállingózott alá. Én gyorsan megindultam hazafelé. De még otthon is sokáig járkaítam szobámban, visszamelegítve és szomorú töl éjszakára, lelkemben e kis éző tekiütött asszony fekete szemek izzó perszelést.

BÁTTASZÉKY LAJOS.

Irodalom.

— **Versenyen kívül** áll a Pesti Hírlap, mely most már 23-ik évebe lép, nem egy tekintetben. Elismerően legelső írónk tartoznak munkatársai közé; ketsegevonalhatlanul legnagyobb terjedelmű, legelőbbs tartalma van; legtöbb külön kedvezményt nyújt előfizetőinek s vannak más lapokban meg nem található rovatai is. Az új esztendőre nézve jelent be Jókai Mórtól mely már karacsony-kor kezdődik Werra Gyulától. Ahogy Árpádtól, hosszabb elbeszélést Mikszáth Kalmántól, Gardonyi Gézától. Rendesen társzóra a lapnak Jókai Mór, Mikszáth Kalmántól, Tóth Béla, Gardonyi Géza, Murai Károly, Kenedi Géza (Quintus), Ambrus Zoltán, Kóbor Tamás, Bode Józ, Kézdi-Kovács László, Tomorény István, Homok, stb. A Pesti Hírlap hírneves Esti leveletől Tóth Béla, Krónikás híreivel Kenedi Géza írja; a sakkrovatól Maroczy Géza, a világhírű magyar sakkmeister vezetői s a kitűnő tartalomból járunk a külön kedvezmények; az előfizető minden hónapra kap egy kis jegyzéknaplót (napirtásról és folyószere való úrlapokkal); karacsony ajándékul kapja Pesti Hírlap nagy képes napirtát, mely már az idén is megjelölt gazdag tartalommal, díszes kiállításban; végül féláron rendelhet meg a György Ilona által kiadott szerkesztési Parisi divat- és betti divatpult. Itt kifűnően szerkesztett magyarul hazánk e legterjedtebb lapja, hogy versenyen kívül áll. Megrendelhető a kiadóhivatalnál (Budapest, V., Váci-körút 78. sz.) egy óra 2 kor. 40 fillor, 1 óra 4 kor. 80 fillor, 3 óra vagyis negyedeve 7 kor. 40 előfizetési áron; a Parisi Divattal együtt negyedeve 9 kor.

Az első osztrák Acetylén — gázvilágítási gyár Gratweinban

ajánlja az eddig feil nem mult, minden caturállamban szabada mazott

„Gloria“ Acetylén légszeszkészülékét

lakházak, kerti helyiségek, kastélyok, vendéglők, műhelyek, boltok egy egész városok, faluk megvilágítására. Az acetylén légszeszkészülék „Gloria“ mindenkép szem veszélyes, amennyiben hideg acetylént állít elő, amely a fent említtett előnyön kívül még ama előnyvel is bír, hogy a hideg uton előállított acetylén világító hatása sokkal nagyobb, mint a meleg uton előállított acetyléné.

Ezen készülék előnye még az is, hogy lassankint, a szükségesletnek megfelelőleg fejlesztji az acetylént, mert csak így lehetséges a légszesz teljes tisztítása; továbbá a légszesz egészen szárazra lesz téve, úgy, hogy a lángja füst, korom — és szagtalan.

Az acetylén világa a nap világához legközelebb áll, vakítóféhér, teljesen nyugodt, a szemet nem bántó, sőt a világitás mellett a legfinomabb színárnyalatot meg lehet különböztetni.

Az acetylén világitás nemcsak a légszesz, hanem a legelősből világitószere az a mai kornak; a mostani éarbitár mellett egy 30 gyertyaláng erősségével ér fel és óránként 3 fillérbe kerül. Előreláthatólag ezen órák jelentékenyen apadni fognak még.

A „Gloria“ készülékem egyszerű szerkezeténél fogva könnyen kezelhető.

Egy 3 lángú készülék ára 170 korona, 30 normal-gyertyalánggal s 8 órai égéssel.

A felszerelést ölesön számíto.

Szíves megrendelést kér

Kiváló tisztelettel

ALOIS WOCHNAGG
Gradwein.

Felvilágosítást ad s a megrendeléseket és felvételeket e téren eszközöl

WACHTA JÓZSEF
könyvkiadó,
Muraszombat.

8-10

Hirdetmény.

Van szerencsém a n. é. közönségnek b. tudomására hozni, hogy

üzleti helyiséget

f. hó 15-től a Divják Antal-féle házba helyeztem át.

Egyben értesitem a n. é. közönséget, hogy üzletemet jóval megnegyobbitottam.

Elvállalok mindennemű órajavitásokat és becszerelést.

Raktáron tartok mindenféle fali-, inga- és zseborákat, valamint arany- és ezüst árukat a legolcsóbb árak mellett.

Hartmann Frigyes
órárs,
Muraszombat.

3-3

Egy jó házból való fiú tanoncznak azonnal felvétetik

Mayercsák Béla
kereskedőnél,
Csáktornya.

3-3

Kávétől napig

Kávétől napig

Ajánlom kitünő minőségű kávékat a következő igen olcsó árban:

1 kiló	finom zöld kávé negyszennű	forint 1,70
"	" közepfinom zöld kávé	" 1,40
"	" finom oponyi kávé	" 1,60
"	" jara kávé sárga negyszennű	" 1,80
"	" zöld veressnyű kávé	" 1,25

Kivápatra mintákat ingyen és bérmentve küldök!
4 1/2 kilós postacsomag teljesen költségmentesen küldök.

Eisinger Mór
nagykereskedő,
Szombathely.

9-12

Jó áru jutányos ár!

20% engedményt kap mindenki!

GUMMI

és hathatóság, az egyedüli legbiztosabb, legmegbízhatóbb és teljesen ártalmatlan, gyorsan és könnyen alkalmazható **orszer** ferták és nők részére. Ára tuzetatonként **eseti párisi minőségben** frt 1.—, 2.—, 3.—, 4.—, 5.—, 6.—, 7.— és frt 8.—
Bouts americ, tuzetajtja frt 3.—, 4.— és frt 5.—

Női orszerek: Hasse tanár-féle frt 2.—
Messing tanár-féle frt 2,50, dr. Earlet-féle frt 3.—
darabonként. Ezen női orszerek százszor is használhatók.

Újgy sztracsok, valódi párisi tuzetatonként frt 2.—, 3.—, 4.—, 5.— és frt 6.—
Diana-ór havi kötő nőknek, legjobb a világon, drbjta frt 2,50.

Kimerítő árjegyzék zárt borítékban ingyen és bérmentve. Megrendeléseket pontosan és diszcreten esközölő utánvét mellett vagy a pénz előleges beküldése után 4126 40

J. REIF, Bécs, Brandstätte 3.
1881-ben alapított hírneves hígeniai specialista cz/g

Ki e hirdetésre híratkozik!

13-14

karácsonyi- és ujévi-bazárt

állított fel **mélyen leszállított árkakkal**, melynek szíves megeköntésére ezennel tisztelettel meghívom.

Az amogy is gazdag raktáramat az idén számtalan **elegáns házi- és pipere-cikkkel** gazdagítottam s ajánlok többek között mindennemű **norinbergi-, rövid-, pipere- és szövöttárukat, eső- és napernyőket, pamutok, selyem-szallagokat**, továbbá **kézimunkák** nagy választékát, az utcóbiakhoz a hozzávaló **mosható selymet, valódi selymet, özernákat** stb.

Raktáron tartok ezenkívül **lábbelikeit** urak, nők és gyermekek számára, — **bőr-kezttyüket, játékszereket, úri- és női bőröndöket, kézi táskákat** igen nagy választékban; **levélpapirokat** dobozban, valódi francia **parfümök**et, nemkülönbön ajánlom gazdag raktáramat **vászón-árúkból**, valamint számtalan itt fel nem sorolható cikkeket, minden **kiváló minőségben és olcsó áron**, amiről különben csakis személyesen szerrezhető meggyőződés.

Midőn minél számosabb szíves megrendelésért eszedeznek, vagyok

kiváló tisztelettel

H. Hafner-Porges
kereskedő,
Muraszombat.

3-3

Nem szükséges

többé karácsonyi bevásárlások végett máshová menni, megveheti a karácsonyi ajándékokat mindenki az utiköltségek fejében itt helyben is!

Ascher B. és Fia czég, Muraszombatban

oly nagy és dus választéku raktárt tart mindennemű porcellán- és üveg-készletek, lámpaárúk, norinbergi- és diszmű-árúkból, pipere-cikkben; továbbá karácsonyfa-diszítések, czukorkák, csüggelék és más egyéb karácsonyi ajándékokban, hogy még a legmagasabb igények is kielégítést nyerne.

A czég felhívja figyelmét a vevőközönségnek külön e czélra berendezett bő választéku

czipőraktárára.

Kapni ott:

gyermekcipők	45 krajczártól 4 forintig.
női czipők	2,50 frttól 7 „
uri czipők	3.— „ 10 „

Különös nagy a választék **téli czipőkben**. Mindenki megtalálja azt, amit keres, a létező legjobb minőségben, igen jutányos áron.